

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 19 Νοεμβρίου 1892.

ΕΤΟΣ Α' — ΛΡΙΘ. 14

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΟΥΛΛΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ, διήγημα Walter Scott. — ΜΑΡ-
ΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαρσύ, (μετὰ εἰ-
κόνων), μετάφρ. Β' — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ BONE, μυθιστορία
Ἐκτωρος Μαλῶ, μετάφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΛΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοστήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυ-
μοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὄντες τοιοῦτοι καὶ
κατὰ τὴν Β' Περίοδον τῶν «Ἐκλεκτῶν
Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται θερμῶς
ν' ἀνανεώσωσιν τὴν λήξαν συνδρομὴν τῶν,
διότι ἡ μὴ ἔγκαιρος ἀνανέωσις αὐτῆς ἐπι-
φέρει τὴν διακοπὴν τοῦ φύλλου.

ΓΟΥΛΛΙΕΛΜΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

Διήγημα WALTER SCOTT

Κατὰ μίμησιν τῆς Ἐλεονώρας τοῦ Bürger

Ἡ ὥραία Ἑλένη ἀφυπνίζεται ὑπὸ τρο-
μακτικῷ ὄνειρῳ, καὶ τὸ βλέμμα προση-
λούσα ἐπὶ τῆς γεννωμένης ἡδὴ πορφύρας
τῆς ἡμέρας: «Ἀλλοίμονον! ἀγάπη μου,
ἀργεῖς πολὺ! Εἶσαι λοιπὸν ἐπιόρκος ἢ ἀπέ-
θανες;» ἀνακραῖζει

ὑπὸ τὴν βασιλικὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀν-
δρείου Φρειδερίκου, εἶχεν ἀκολουθήσει τὴν
παράτολμον σταυροφορίαν· οὐδὲ λέξις περὶ
τῶν πολέμων τῆς Παλαιστίνης ἔφθασεν ἰνα
πληροφορήσῃ τὴν Ἑλένην περὶ τῆς τύχης
τοῦ ἐραστοῦ τῆς.

Ἐκαμον τέλος ἀνακωχὴν πρὸς τοὺς ἐθνι-
κοὺς καὶ τοὺς Σαρρακηνοὺς καὶ ἕκαστος ἰπ-
πότης ἀπῆλθεν ἰνα σπογγίσῃ τὰ δάκρυα
τῆς φίλης του.

Ὁ στρατὸς ἐπανήρξατο εἰς τὴν πατρίδα
του ψάλλον φαιδράς ἐπωδούς· ἡ πρασίνη
δάφνη, τὸ σύμβολον τῆς νίκης, ἐκυμάτιζε
παραπλεύρως τῶν λοφείων.

Γέροντες καὶ νέοι, πατέρες καὶ υἱοὶ συ-
νωπτιζόντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἡ θορυβώδης
βοή, ἡ χαρὰ, τὰ ἀρμονικὰ ἄσματα ἀντι-
σταθμίζουσι τὴν λύπην.

Πλεῖστοι παρθένοι ἀνευρίσκουσιν ἐκάστη
τὸν πιστὸν τῆς ἐραστῆς καὶ μετὰ λυγμῶν
τοὺς περιπτύσσονται, καὶ ἀλληλοδιαδόχως

τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς καὶ τὸ μεῖδιμα ἀνα-
φαίνονται εἰς τῆς νεανίδος τὴν φυσιογνωμίαν.

Οὔτε χαρὰ οὔτε μεῖδιμα διὰ τὴν περί-
λυπον Ἑλένην! μάτην παρακολουθεῖ τὴν
στρατιάν· παρ' οὐδενὸς δύναται νὰ μάθῃ
περὶ τῆς τύχης τοῦ Γουλλιέλμου, ἂν ἦνε
ἐπιόρκος ἢ ἀπέθανεν.

Ἡ πολεμικὴ στρατιὰ διέβη καὶ ἀπεμα-
κρύνθη· ἡ Ἑλένη ἀποσπᾷ τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς τῆς, καὶ ὑπὸ πικρᾶς παραφροᾶς
κυριευθεῖσα, κλαίει ἐν ἀγρίᾳ ἀπελπισίᾳ.

«ὦ! ἐγέρθητι, τέκνον μου, τῇ εἶπεν ἡ
μήτηρ τῆς μὴ λυποῦ εἰς μάτην· οὐδέποτε
τὰ δάκρυα ἀνακαλοῦσι τὴν ἄστατον καρ-
δίαν ἐραστοῦ ἐπιόρκου.

— ὦ μήτηρ μου! ἐγένινεν ὅ,τι ἐγένινεν, ὅ,τι
ἐχάθη, ἐχάθη διὰ παντός· ὁ θάνατος, ὁ θά-
νατος μόνος δύναται νὰ με παραγορήσῃ· ὦ!
εἶθε νὰ μὴ ἐγεννώμην!

«ὦ! ἄς συντριβῇ ἡ καρδία μου, πά-
ρχυτα ἄς συντριβῇ! ἄς πῖνῃ τὸ αἷμα τῆς
ζωῆς μου ἡ ἀπελπισία! δὲν ὑπάρχει πλέον
οἷ' ἐμὲ τέρψις ἐπὶ γῆς, οὔτε θέσις ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ.

— ὦ ψιστε! μὴ διδῇς ἀκρόασιν εἰς τὸ
ἀσθενές σου πλάσμα, ἀνέκραξεν ἡ εὐλαβὴς
μήτηρ μὴ τὸ καταδικάσῃς διὰ τὴν βλα-
στηρίαν του, δὲν ἐννοεῖ τί λέγει.

» Εἰπέ, κόρη μου, τὸ Πάτερ ἡμῶν! ἀνέ-
θεσον τὴν καρδίαν σου εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς
τὸ ἔλεός του! ἡ θέλησίς του μετέβαλε τὴν
εὐτυχίαν σου εἰς δυστυχίαν, δυνατὸν νὰ με-
ταβάλῃ τὴν δυστυχίαν σου εἰς εὐτυχίαν.

— ὦ μήτηρ, μήτηρ, τί εἶνε ἡ εὐτυχία;
ὦ μήτηρ, τί εἶνε ἡ δυστυχία; ὁ ἔρως τοῦ
Γουλλιέλμου μου ἦτο δι' ἐμὲ ὁ οὐρανὸς ἐπὶ
γῆς, χωρὶς αὐτοῦ ἡ γῆ μοι εἶνε ἔσθλη.

» Πρὸς τί νὰ ἱκετεύω τὸν ἀπηνῆ οὐρα-
νόν, ἀφοῦ ὁ ἀγαπητός μου Γουλλιέλμος ἀπέ-
θανε; δι' ἐκεῖνον μόνον ἐδεύμην, καὶ ὅλαι
μου αἱ προσευχαὶ ἀπέθσαν εἰς μάτην.

— Πλησίισον εἰς τοὺς βωμούς, τέκνον
μου, καὶ παῦσον τοῦ νὰ κλαῖς· ἡ ταπεινὴ
καὶ εὐλαβὴς προσευχὴ θὰ σοὶ ἐξαγνίσῃ τὸ
ἄλγος.

— Οἱ βωμοὶ ἀδυνατοῦσι νὰ σβέσωσιν
αὐτὸ τὸ πῦρ ἢ νὰ πράυνωσιν αὐτὴν τὴν λύ-
πην· οἱ βωμοὶ ἀδυνατοῦσι νὰ εἴπωσι πρὸς
τὴν νεκρὸν: Ἐγέρθητι καὶ ἀνάβλεψον.

» ὦ ἄς συντριβῇ ἡ καρδία μου, πά-
ρχυτα ἄς συντριβῇ! Εἶσαι ὁ Θεός μου, Ἀ-
πελπισία! Ἡ χεὶρ τοῦ οὐρανοῦ βαρύνει ἐπ'
ἐμοῦ, πᾶσα προσευχὴ ματαία.

— Κύριε, συγχώρησον τὸ ἀσθενές σου
πλάσμα! Δὲν γνωρίζει τί ἡ γλῶσσά τῆς
προφέρει, μὴ τὴν κρίνης ποσὼς διὰ τοῦτο.

» Ἀποδόθῃς, τέκνον μου, τὴν ἀπελπι-
στικὴν αὐτὴν θλίψιν, ἀνάθεσον τὴν καρδίαν
σου εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸ ἔλεός του, ἴσως
τὸ οὐράνιον πῦρ τῆς εὐλαβείας μετατρέψῃ
τὴν δυστυχίαν σου εἰς εὐτυχίαν.

— ὦ μήτηρ, μήτηρ, τί εἶνε ἡ εὐτυχία!
ὦ μήτηρ, τί εἶνε ἡ δυστυχία; Χωρὶς τὸν
Γουλλιέλμον μου, τί θὰ ἦτο ὁ οὐρανός, ἢ μετ'
ἐκείνου τί θὰ ἦτο ὁ ἔσθλης;

Οὕτω ἐν τῇ ἀλλοφροσύνῃ τῆς μέμψεται
τῶν αἰωνίων βουλῶν καὶ ἐξυβρίζει τὰς θείας
δυνάμεις, ἐνῶ τηχομένη ὑπὸ τῆς ἀγωνίας,
ἀποσύρεται εἰς τὸν σιωπηλὸν τῆς θαλάμου ἐπὶ
μονήρους πύργου.

Ἐπληττε τὸ στήθος, συνέσπασε τοὺς βρα-
χίονας ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος καὶ ἡ ἡμέρα διήρ-
κουν, καὶ οἱ ἀστέρες ἐπῆλθον ἵνα ἐπιτύχωσι
τὴν λάμψιν των διὰ μέσου τῶν ὕλων.

Αἶφνης, κράχ! ἡ ἀνωθεν τῆς τάφρου ἀ-
νηρητημένη γέφυρα κατέρρευσε καὶ ὁ καλ-
πασμός ἵππου ἐκρότησεν ἐπὶ τῆς γεφύρας.

Ἠκούσθη ὁ ἡχηρὸς τοῦ χαλκὸς κρότος
καθ' ἣν στιγμὴν ἀρίππευσεν ὁ ἀναβάτης·
εἴτα βραδύς ἡκούσθη βηματισμὸς ἀνὰ τὰς
βαθμίδας τῆς περιστροφικῆς κλίμακος.

Ἀκούσατε, ἀκούσατε! κρούουσι... τόκ,